

Encomium in sanctum Polycarpum

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΝ. ΕΥΛΟΓΗΣΟΝ.

Χαιρέτω καὶ σήμερον, ἀγαπητοί, μᾶλλον δὲ δι' αἰῶνος χαιρέτω τῶν ἀπανταχοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένων τὸ ἱεροπρεπὲς ἐν Χριστῷ ἀξίωμα. τοῦτο Παῦλος τοῖς Φιλιππησίων ἐπισκόποις σὺν πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις ἐπευχόμενος ἔλεγεν Χαίρετε ἐν κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. χαιρέτω καὶ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς καθέδρας ὁ στέφανος τοῖς μαρτύρων στεφάνοις. XX fere linearum rauciae litterae leguntur. μᾶλλον δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ διὰ Ἡσαΐου λέγοντος Ἴδου τίθημι ἐν Σιών λίθον πολυτελεῆ, ἐκλεκτόν, ἀκρογωνιαῖον, καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ μὴ κατασχυνοθῆ. IX lineae evanuerunt. ὠκοδόμησαν τὴν ἐπουράνιον Σιών, ἥς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεὸς κατὰ τὸν Παῦλον. διαρρήδην αὐτοὺς ἐγκωμιάζει ἐν πνεύματι ἁγίῳ. ἐπὶ τούτῳ πάλιν ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ λέγων Ὑμεῖς ναὸς τοῦ θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν.

Τούτῳ τῷ λίθῳ καὶ ὁ μακάριος σήμερον Πολύκαρπος ἑαυτὸν ἐπωκοδόμησεν, πειθόμενος τῷ αὐτῷ λέγοντι Οἰκοδομὴ θεοῦ ἐστε, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος αὐτοῦ ἀκρογωνιαίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. τούτοις ἑαυτὸν ἐποικοδομήσας τοῖς ἁγίοις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπέλαβεν δραμῶν οὐκ ἀδήλως, ἀλλ' ὑπωπιάσας τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγήσας. οὗτος τοῖς μετ' αὐτὸν ἐρχομένοις ἐπὶ τὸ μαρτύριον δι' αἰῶνος κάλλιστον κατέλιπεν μνημόσυνον· αἰώνιον γὰρ μένει ὁ δίκαιος. καὶ πᾶς ὁ τῆς πανηγύρεως ὄμιλος ἡσθεῖς θέλει μαθεῖν, πῶς οὐκ ἐφοβήθη τὴν ματαίαν καὶ πονηρὰν ἀκωκὴν τοῦ διαβόλου, πάνυ μετὰ ἀκριβείας. Εἰσηλθεν εἰς τὸ στάδιον. εἰσελθὼν παρὰ τοῦ ἀνθυπάτου ἐδελεάζετο λόγοις ἀπατηλοῖς· ὁμολογήσαντα δὲ ἔφθειρεν ἢ κατηγορία τὸν προγενῆ. εἶτα τῶν ὄχλων μετὰ σπουδῆς συναγόντων ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ξύλα καὶ φρύγανα, καὶ μάλιστα Ἰουδαίων ... VIII lineae evanuerunt πνεύματος. Στέφανος δὲ una linea evanuit πρὸς αὐτοὺς διαλεγόμενος Τίνα, φησίν, τῶν προφητῶν οὐκ ἀπέκτειναν οἱ πατέρες ὑμῶν; τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. XIX lineae evanuerunt. ... τοῦ πυρὸς ὄργανοις ὁ μάρτυς, προσηλοῦν ἤθελον τὸν τὰ κέντρα τοῦ διαβόλου θραύσαντα διὰ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας. ὁ δὲ μακάριος Πολύκαρπος Ἐάσατε, φησίν, οὕτως· ὁ γὰρ τὴν ὑπομονὴν χαριζόμενος ἀξιῶσει τῶν ἡλῶν ἐκτὸς ἄσкулτον τηρῆσαι τὸ σῶμα. ὅμως οὐ καθήλωσαν, προσέδησαν δὲ τὸν δίκαιον. εἶτα ὡς ὀπίσω τὰς χεῖρας ποιήσας προσδεθεὶς τὸ ἐνεργὸν εἰς αἰεὶ ἀμὴν δεόμενος οὕτως ὀλοκαύτωμα τῷ θεῷ ἑαυτὸν παρέστησεν.

Εἶτα δὲ τῆς πυρᾶς ἀφθείσης θαῦμα μαγικὸν ἐγένετο τοῖς ὄρῳσιν. τὸ γὰρ πῦρ εἰς ὕψος ἐπαρθὲν ἐκορυφοῦτο καμάρας εἶδος ποιοῦν, καὶ χαλκοειδὲς γενόμενον ἐκύκλωσε τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, οὐκ ἀφώρισεν τοῦτο ἀπὸ ὑδάτων, ἀλλὰ λαμπρότατον ἀπέφηνε. λεγέτω καὶ νῦν Ἡσαΐας ὁ προφήτης τῷ διὰ Χριστὸν πονησαμένῳ μάρτυρι Κἂν διὰ πυρὸς διέλθῃς, ἢ φλόξ οὐ κατακαύσει σε. Τέλος ἰδόντες οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι οὐκ ἐδυνάμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθῆναι τὸν μακάριον Πολύκαρπον, ὠθήσασιν ἐκέλευσαν εἰς τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος ξίφει στέρνης ἔνδον ἅπαξ ἓνα. ὠθήσαντος ἐκείνου ἐτρώθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ σῶμα, ἵνα λοιπὸν ἐν οὐρανοῖς οἰκοῖ τὸ πνεῦμα. εἶτα ὡς αἷμα ἐξῆλθεν. τ.....ἐχ...διήνοιξε... τὴν πλευράν, ἐξελεθῆν φασὶν περιστερὰν καὶ πλῆθος αἱματοειδὲς· τὸν μέγαν Πολύκαρπον ἀδελφοὶ ἰδόντες οὐρανομήκη·χ..... τούτου πνεύματος τ..... ἄξιον ὀμηγύριος εὐλόγησεν ὄχλος βοῶν Ὁ μακάριος ἐγγὺς τοῦ θεοῦ ἔσται καὶ οἰκεῖ ἐν οὐρανοῖς. Ταῖς εὐπραγίαις σου

τοίνυν ἐγγίσαμι, μακάριε Πολύκαρπε. πάνυ ωνημῶσι πρὸς κύριον ἑνὸς
νημωνεῶν. των πῶσιν πομπῶν ἑνὸς IV lineae evanuerunt πρὸ τοῦ ἑνὸς ὡσον την
ἑνὸς τοιῶν θεῶν ἑνὸς τατοῦ ἑνὸς εὐσεβῆ ἀΐξεσθαι καὶ προκόπτειν διὰ τῆς διδασκαλίας
πρὸς τὴν εὐσεβίαν θελήσειν, ἵνα οὕτως πολιτευσάμενοι καταξιοθῶμεν τῆς τῶν
οὐρανῶν λήξεως ταῖς εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις σου καὶ πάντων τῶν συναθλησάντων
σοι χάριτι Χριστοῦ, μεθ' οὗ ἡ δόξα τῷ πατρὶ σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. ἀμήν.